

CCLXXV.

Forslag til Lov

om

Jagten.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 20. Junt 1922.*)

Kapitel I.

Jagtretten.

§ 1.

Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Lensbesiddere, Beneficiarer og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses Vegne.

Paa udskiftede Jorder og paa udskiftede Købstadsjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Vildtbane forholdes efter de hidtil gældende Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørger af det offentlige, indtræder samme i Ejers Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lødden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldig taget Forbehold eller sket Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver udfør sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paagældende Vand. Ved Midtstrøms forstaas Midten af det paagældende Vand.

§ 2.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa den kongelige Vildtbane og paa udskiftede Købstadsjorder.

*) Se Tillæg A. Sp. 6451, Tillæg B. Sp. 3427; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 5578, 1ste Behandling Sp. 6254, 2den Behandling Sp. 8524, 3die Behandling Sp. 8619.